

— 23) N. pr. eines mythischen Elefanten R. GORR. 1, 6, 26; vgl. मक्ता-पद्म. — 24) N. pr. eines Affen R. 6, 3, 19. — 25) m. N. pr. eines Berges VARĀH. BRH. S. 14, 5. — 26) f. पद्मा a) die Lotusfarbige (vgl. MBH. 13, 509), Bein. der Çrī, der Göttin des Glückes und Gemahlin Viṣṇu's, AK. 1, 1, 22. H. 220. MED. HALĀS. 1, 31. M. 7, 11. MBH. 2, 2294. 4, 186. 12, 3853. 13, 507. 14, 1489. R. 1, 45, 43. 2, 70, 12. 79, 15. R. GORR. 2, 86, 19. RAGH. 4, 5. Vgl. पद्मश्री. — b) N. zweier Pflanzen: *Clerodendrum Siphonanthus* R. BR. AK. 2, 4, 3, 8. MED. RATNAM. 37. ÇABDAR. im ÇKDR. SUÇR. 1, 377, 15. 2, 439, 5. *Hibiscus mutabilis* Ltn. AK. 2, 4, 5, 11. MED. — c) Gewürznelken ÇKDR. nach AK. 2, 6, 3, 27, wo es heisst, dass die Synonyme von श्री Namen der Gewürznelken seien. — d) die Blüte von *Carthamus tinctorius* Ltn. RATNAM. im ÇKDR. — e) N. pr. der Mutter des Munisuvrata, des 20ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī, H. 40. — f) N. pr. eines weiblichen Schlangendämons MED. (wo °पद्मगीषु zu lesen ist), = मनसा ÇKDR. WILS.; vgl. पद्मप्रिया. — g) N. pr. einer Tochter des Königs Bṛhadratha und Gemahlin Kalki's KALKI-P. 10 im ÇKDR. — 27) adj. lotusfarbig: त्रयो ऽस्यै वर्णाः प्रुक्तः पद्मः सुवर्णा इति SHADY. BR. 4, 7.

पद्मक (von पद्म) 1) m. ein in der Form einer Wasserrose aufgestelltes Heer MBH. 7, 2674. — 2) rothe Flecken auf der Haut eines Elefanten, n. AK. 2, 8, 2, 7. MED. k. 112. m. H. a. n. 3, 59. पद्मप्रतिकृतिर-क्त्वात्पद्मकम् । तारूपये हि कृस्तिनो देहे रक्तविन्दवः स्युः KSHIRASV. bei AUFR. HALĀS. Ind. u. पद्म. — 3) n. Bez. einer best. Stellung des Körpers beim Sitzen: आसनं पद्मकं बद्धा Ind. St. 2, 47, N. 2. BṚHANNĀRADĪA-P. in Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. — 4) ein best. Baum und das zu verschiedenen Zwecken angewandte Holz desselben: पद्मकामलकल्ल-नकदम्बोडुम्बरावृत (वन) MBH. 3, 2404. R. 4, 44, 16. 5, 54, 2. काष्मर्याञ्जनपद्मकशाखाः sind tauglich zu Bettstellen VARĀH. BRH. S. 78, 2. 18. कालीपकमपालिश्च बालकोशीरपद्मकैः । चित्तां तो विधिवच्चक्रुः R. GORR. 2, 83, 30. चन्द्रनागुरुनिर्वासान्मरुतं पद्मकं तथा । देवदारुणि चाकृत्य क्षेपय-त्ति तथापरे ॥ R. SCHL. 2, 76, 16. अलक्तं पद्मकं तुङ्गं गन्धीशोञ्चावचांस्तथा MBH. 12, 9846; vgl. तुङ्गपद्मविमिश्रेणा चन्द्रेण 1, 4954. — SUÇR. 1, 140, 9. 16. 141, 18. 2, 39, 20. 297, 17. 346, 15. 18. 439, 4. पद्मक = पद्मकाष्ठ, m. H. a. n. n. MED. = कुष्ठ *Costus speciosus* oder *arabicus* RĪĀN. im ÇKDR. (WILSON fasst कुष्ठ hier fälschlich in der Bed. von Aussatz auf). — 5) m. N. pr. verschiedener Männer RĪĀN-TAR. 7, 1669. 8, 549 (wo wohl स प° zu trennen ist), AVADĀNĀKĀPALĀTĀ 22.

1. पद्मकर (प° + 1. कर Hand) m. eine Lotusähnliche Hand BHĪG. P. 7, 9, 26.

2. पद्मकर (wie eben) adj. f. श्री eine Wasserrose in der Hand haltend: सरस्वती PRAB. 86, 3. f. subst. Bein. der Çrī BHĪG. P. 4, 20, 27. 8, 8, 14. Nach WILS. ist das m. N. der Sonne (vgl. पद्मपाणि).

पद्मकर्णिक die Samenkapsel (कर्णिका) der Wasserrose so v. a. das Innere eines in der Form einer Wasserrose aufgestellten Heeres: पद्म-कर्णिकमध्यस्थ MBH. 7, 2674. Wohl nur fehlerhaft für °कर्णिका.

पद्मकाष्ठ (प° + का°) n. eine best. Heilpflanze BHĪVAPR. im ÇKDR., = पद्मक H. a. n. 3, 59. MED. k. 112. = केदारज, पद्मवृत्, पाटलापुष्पसं-निभ, पीत, पीतक, पीतल, मालय, शीतल, शुभ, हिम RĪĀN. im ÇKDR.

IV. Theil.

पद्मकिन् (von पद्मक) m. die indische Birke (s. भूर्ज) ÇABDAR. im ÇKDR. पद्मकीट (प° + की°) m. ein best. giftiges Insect SUÇR. 2, 288, 2.

पद्मकूट (प° + कूट) n. die Lotuskuppe, N. des Palastes der Subhīmā, HARIV. 8983.

पद्मकेतन (प° + के°) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa (eine Wasserrose als Erkennungszeichen habend) MBH. 5, 3596.

पद्मकेतु (प° + केतु) m. N. eines Ketu (s. केतु 7.) VARĀH. BRH. S. 11, 49.

पद्मकेशर (प° + के°) m. n. die Staubfäden der Wasserrose RĪĀN. im ÇKDR. SUÇR. 1, 141, 10.

पद्मकाश, °काष (प° + का°) m. 1) der Blumenkelch der Wasserrose R. 2, 60, 18. 3, 52, 84. BHĪG. P. 3, 8, 14. 10, 8. 15, 44. 9, 1, 9. 20, 24. Ind. St. 2, 7, N. 2. — 2) eine best. Stellung der Finger, die an einen Blumenkelch der Wasserrose erinnert, Verz. d. Oxf. H. 86, a, 26. 202, a, 4.

पद्मक्षेत्र (प° + क्षे°) n. N. eines der vier besonders heiligen Gebiete in Orissa LIA. I, 187, N.

पद्मखण्ड (प° + ख°) n. eine Menge von Wasserrosen KĪÇ. zu P. 4, 2, 54. MĀĪKĪ. 85, 1. — Vgl. पद्मषण्ड und पद्मिनीखण्ड.

पद्मगन्ध und °गन्धि (प° + ग°) n. den Geruch einer Wasserrose habend VOP. 6, 87. °गन्धा (स्त्री) RATIM. im ÇKDR. u. पद्मिनी. °गन्धि शिवं चारि R. GORR. 3, 76, 12.

पद्मगर्भ (प° + गर्भ°) aus einer Wasserrose hervorgegangen; m. 1) Bein. Brahman's ÇABDAR. im ÇKDR. Eingang zum ṚV. PAIT. — 2) Bein. Viṣṇu's H. Ç. 72. HARIV. 14119. — 3) Bein. Çiva's ÇIV. — 4) die Sonne WILS. — 5) N. pr. eines Mannes LALIT. 167. eines Bodhisattva VAJTP. 21. DAÇABHŪMIÇVARA 2. — 6) N. pr. eines in einen Schwan verwandelten Brahmanen HARIV. LANGL. I, 103.

पद्मगृहा (प° + गृह°) adj. f. in einer Wasserrose wohnend, Bein. der Lakshmi MBH. 1, 2615.

पद्मचारिणी (प° + चा°) f. *Hibiscus mutabilis* Ltn. AK. 2, 4, 5, 11. BHĀṬṬOPĀLA zu VARĀH. BRH. S. 47, 89. — चारिणी bedeutet hier wohl so v. a. nahe kommend, ähnlich; vgl. पद्मार.

पद्मज (प° + ज°) m. der aus einer Wasserrose Entstandene, Bein. Brahman's BHĪG. P. 8, 16, 24.

पद्मतत्तु (प° + त°) m. eine Faser am Stängel der Wasserrose RĪĀN. im ÇKDR.

पद्मदर्शन (प° + दर्°) 1) adj. einer Wasserrose ähnlich. — 2) m. a) Benzoharz (श्रीवास) ÇABDAR. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Mannes KĀ-TRĪS. 40, 74.

पद्मनाभ (प° + नाभ = नाभि) UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 4, 125. VOP. 6, 28. aus dessen Nabel eine Wasserrose aufsteigt; m. 1) Bein. Viṣṇu's AK. 1, 1, 2, 15. H. 215. HALĀS. 1, 21. MBH. 1, 1218. 2506. 3, 7043. 6, 2946. 12, 7680. 7688. 13, 5882. HARIV. 10383. R. 1, 45, 43. 8, 102, 16. — 2) als Bein. Viṣṇu's N. des 11ten Monats (vom Mārgaṣṛiṣha gerechnet) VARĀH. BRH. S. 105, 15. — 3) N. pr. eines Nāga (= पद्म) MBH. 12, 13803. 13888. — 4) N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāshṭra MBH. 1, 2781. — 5) N. pr. des 1sten Arhant's der zukünftigen Utsarpinī H. 53. — 6) N. pr. verschiedener anderer Männer COLLEA. Misc. Ess. II, 422. 470. Verz. d. B. H. No. 680. 830. Verz. d. Oxf. H. 110, a, 1 v. u. 148, 29*